

עיקר להלכה¹⁶.

ז. אותיות גדולות כגון ע' של "שמע" וד' של "אחד",
לכתחילה יש ליזהר לכותבן מעל לשרטוט מעט כדי
שיבלטו מעל שאר האותיות שבשיטה, וכן נוהגים. ומ"מ יש
הנוהגים לעשותן בשוה לשאר האותיות שבשיטה, ונהרא
נהרא ופשיטה¹⁷.

אוצר התכונה

16. כ"כ בשו"ת עולת יצחק (ח"א סימן קל"ו וח"ב סימן ר"כ) והסכים עמו
מור"ר הגאון הרב נאמן שליט"א (במכתב כת"י) וז"ל: גם אני מסכים לדברי ידידנו
הרה"ג הכותב עליון למעלה נר"ו אחר שעיינתי בספרו שו"ת עולת יצחק ח"א
(חיו"ד סימן קל"ו), ועוד בתשובה ששלח אלי כת"י, בה אסף וקיבץ כעמיר גורנה
דברי הראשונים כמלאכים שכתבו שהשרטוט הוא "בין השיטין" וכן בשו"ת הב"ח
החדשות כתב שלכתחילה אין לכתוב בתוך השרטוט וצריך להרחיק קצת, וכן
הגאון יביע אומר שליט"א בח"א (חיו"ד סו"ס כ') כתב להוכיח מדברי הברכ"י שאם
לא נכנסה השיטה לשרטוט השני אין לפסול ע"ש. ולכן אף ידי תכון עמו להכשיר
לקרוא בספר תורה הנ"ל. עכ"ל. וכן כתב להכשיר בשו"ת מנחת חיים ח"ב (יו"ד
סי' י"ז).

17. הרמד"ל בספר שתי ידות (חלק אור תורה) כתב וז"ל: מנהג הסופרים
לעשות האות רבתי שוה מלמעלה לשאר אותיות התיבה וסרח העודף באות הרבתי
יהיה סרוח על פני אורך השיטה ומלמטה לשאר אותיות התיבה, אבל בחסרונות
הזהר (דף ק"ט ע"ב) אמרו אתוון רברבן דסלקן על כל שאר אתוון וכו', משמע
שצריך לעשות להיפך ר"ל בולטין למעלה. עכ"ל. וכן משמע מדברי המאירי בקרית
ספר ח"א (מאמר ב' הובאו דבריו בס' מנחת סולת עמוד קכ"ח הערה 533) שכתב
לגבי אותיות הגדולות וז"ל: פירוש אות תלויה, ר"ל שאות גדולה וארוכה יוצאת
מקו שאר האותיות למעלה ולמטה כוא"ו דגחון. עכ"ל. ומשמע שנכתבת קצת
למעלה מן השרטוט. וכ"כ הרב בני יונה (בקונטרס מאורי אור בבי"ת דבראשית
והובא בלשכת הסופר סימן ט"ז אות ה') וז"ל: בי"ת רבתי, בזהר משמע שסרח
העודף עולה קצת למעלה משיווי השורה מסדר שאר האותיות וכן בשאר אותיות
הגדולות. עכ"ל. וכתב בספר דברים שבכתב (סימן רע"א) שמנהג העולם בכל
האותיות הגדולות שחצי עובי גג האות הוא למעלה מן השרטוט.